

[Indenrigsministeren]

Tabel 2. Beregning af partiernes samlede mandattal og deres tillægsmandater den 10. maj 1988 uden spærregler

	Partiernes stemmetal	175 mandater fordelt efter stemmetal	Opnåede kredsmandater	Forskel = tillægsmandater
Tilsammen	3.325.496	175,00 = 175	135	40
A. Socialdemokratiet	992.682	52,23 = 52	48	4
B. Det Radikale Venstre	185.707	9,77 = 10	3	7
C. Det Konservative Folkeparti	642.048	33,78 = 34	33	1
F. Socialistisk Folkeparti	433.261	22,79 = 23	17	6
G. De Grønne	44.960	2,36 = 2	0	2
K. Danmarks Kommunistiske Parti	27.439	1,44 = 1	0	1
M. Centrum-Demokraterne	155.464	8,18 = 8	2	6
P. Fælles Kurs	63.263	3,32 = 3	0	3
Q. Kristeligt Folkeparti	68.047	3,58 = 4	0	4
V. Venstre, Danmarks Liberale Parti	394.190	20,74 = 21	20	1
Y. Venstresocialisterne	20.303	1,06 = 1	0	1
Z. Fremskridtspartiet	298.132	15,68 = 16	12	4

Socialdemokratiet, der ved valget fik 55 mandater, ville miste 3 mandater. Det Radikale Venstre ville uændret få 10 mandater. Det Konservative Folkeparti, der ved valget fik 35 mandater, ville miste 1 mandat. Socialistisk Folkeparti, der ved valget fik 24 mandater, ville miste 1 mandat. De Grønne, der ikke fik mandater ved valget, ville få 2 mandater. Danmarks Kommunistiske Parti, der ikke fik mandater ved valget, ville få 1 mandat. Centrum-Demokraterne, der ved valget fik 9 mandater, ville miste 1 mandat. Fælles Kurs, der ikke fik mandater ved valget, ville få 3 mandater. Kristeligt Folkeparti ville uændret få 4 mandater. Venstre, Danmarks Liberale Parti, der ved valget fik 22 mandater, ville miste 1 mandat. Venstresocialisterne, der ikke fik mandater ved valget, ville få 1 mandat. Fremskridtspartiet ville uændret få 16 mandater.

Spm. nr. S 173

Til justitsministeren (16/11 90) af:

Carsten Andersen (SF):

»Agter ministeren at ændre »vejledningen om udveksling af oplysninger i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og kommunerne m.v.«, så denne bliver i overensstemmelse med ministerens tilkendegivelser over for Folketinget og Retsud-

valget i forbindelse med behandlingen af ministerens ændringsforslag til retsplejelovens § 115 b?»

Begrundelse

Ministeren er i to tidligere spørgsmål blevet spurgt, om der var forskel mellem de tilkendegivelser, som ministeren gav Folketinget ved behandlingen af indførelsen af § 115 b i retsplejeloven, og den senere udsendte vejledning.

Ministerens svar må forstås således, at der ikke er uoverensstemmelse mellem ministerens svar til Retsudvalget og Folketinget og vejledningen.

Med nedenstående eksempel vil jeg begrunde ovenstående spørgsmåls aktualitet, idet spørgeren og mange ansatte i berørte områder ikke kan se ligheden mellem de to udsagn:

Til Retsudvalget og Folketinget udtaler ministeren bl.a. i tillægsbetænkningen til L 150 den 30. maj 1990:

»Det er vigtigt for mig, når jeg nu har fået lejlighed til det, endnu en gang at understrege, at den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 115 b vil blive anvendt i de tilfælde, hvor det i forbindelse med SSP-samarbejdet viser sig, at der er tale om børn og unge, der er alvorligt truede af kriminalitet. Hvor hensynet til barnets tarv taler for, at man undersøger nærmere, vil der kunne blive tale om videregivelse af oplys-